אנשים

מגרדים את המלך

היחסים שנעכרו בין בריטניה לישראל נתנו אותותיהם גם בזוטות: השבוע, כאשר נשאל איש משרד־החוץ הבריטי מה דעתו על הופעתו המתמדת של ראש ממשלת ישראל **דוד בן־גוריון** בבגדי האהקי המפורסמים שלו, השיב כי „אין זאת תופעה רבת־חשיבות אולם יש לה אופי תיאטרוני.“ כשניסה אחד העיתונאים ללמד סניגוריה על בי. ג׳י. באמרו כי חייל ותיק רשאי ללבוש מפעם לפעם את מדיו הישנים, השיב הדובר: „כולנו עושים כך, אך רק כשאנו התובע הכללי של מדינת ניו־יורק **יעקב**

במאי דה־סיקה ומועמדות לכיכובת
ראיון אישי

יעקב, שהגיע השבוע לביקור בישראל, השמיע בשעת סיור בצפת הכרזה מפתיעה: „אמי נולדה בצפת ואני גאה על כך. היא נולדה ב־1871 והיגרה לארצות־הברית בהיותה בת 16. אני זוכר עדיין יפה את סיפוריה על החיים בצפת, הרחובות הצרים והסימטאות העקלקלות, וכן אני זוכר את הריקוד התורכי שאמא היתה מדגימה בפנינו עם מטפחת משי בידה.“ מיד לאחר מכן חנך יעקב בצפת רחוב שנקרא על שם אמו, התפעל מהעיר באוזני אשתו: „איפה יש לך בניו־יורק יופי כזה?“ כשהוסבר לו, כי ברחוב שנבחר לשאת את שם אמו נהגה היא בשעתה לרדת יום יום לביתה, אמר: „אם כן, רחוב זה הוא היקר מכל רחובות תבל.“ לאחר שח״כ חרות המשופם ד״ר יוצאים בשעות־הפנאי לעבודה בגן“... ועוד: העתון הבריטי דיילי הראלד, בטאון מפלגת העבודה, כתב השבוע משום־מה כי „כף־רגלו של בן־גוריון לא דרכה על מפתן בית־כנסת בשלושים השנים האחרונות.“ בעוד שבי. ג׳י. נוהג, ככל יהודי טוב, לבקר בבית־כנסת לפחות שלוש פעמים בשנה... האספיפה הכללית בקיבוץ יגור החליטה כי המשק ירים את תרומתו לקרן־המגן על־ידי רכישת תת־מיקלעים מטיפוס עוזי, שהם פרי אמצאתו של בן־לקיבוץ **עוזי גל**... בעוד ששר החוץ שוהה בארצות־הברית, נתקבל השבוע בישראל עבורו צרור דאר מכומר אמריקאי, שנשא את הכתובת: **משה שרת**, ראש ממשלת ישראל, רצועת עזה, לבנון. החבילה הכילה עיתונים ישנים... שר הדואר **ד״ר יוסף בורג** מצא דרך משלו להגיב על נאומו של ראש ממשלת בריטניה **אנתוני אידן**: השבוע החלו פועלים לקרצף מעל תיבת־הדואר את סמל בית־המלוכה הבריטי השבוע בהן, יחד עם האותיות **ג׳י. אר.**, ראשי התיבות של ג׳ורג׳ ויקס, כינויו הלאטיני של המלך הבריטי בתקופת ממשלת המאנדאט.

* * *

החולצה תענה את הכל

נוסח ברכה מקורי, כמעט תנ״כי מצא חבר מערכת עת המשמר **יעקב רבי** במסיבה שנערכה לכבוד עורך העיתון **מרדכי בן־טוב**, חבר קיבוץ משמר־העמק, עם המתנות לשר־הפיתות: „מי יתן ויתהלל כמפתח“... החי״כים של אחדות העבודה ומפ״ם לא התרגלו עדיין, כנראה, מבחינה פיזית, למעבר מאופוזיציה לקואליציה: כשספרו בכנסת את הידיים המורמות נגד קיום דיון בשירותים החשאיים במדינה (בעיקבות גילוי מכשיר ההאזנה בדירת מק״י), נאלץ יושב־הראש **יוסף שפריצק** להעיר: „אני מבקש כי מי שמרים יד לא יחזיק אותה באוסן דיפלומאטי“... בדיון עצמו, לאחר ששר המשטרה **בכור שלום שיטרית** טען כי „המשטרה היא על הגובה,“ נזכר ח״כ מק״י **משה סנה** כי מכשירי האזנה נמצאו על גג דירת מק״י בירושלים, השמיע הערת בינים: „כן, על הגובה של הגג“... מאותר יותר, כששר המשטרה טען כי לא הוגשה תלונה למשטרה והמכשיר לא הובא אליה, התערב ח״כ חרות **ד״ר יוחנן בראדר**: „כדי להחזיר אותו לבעליו?“... ח״כ חרות אחר, **חיים לנדאו**, היה קרבן ללעג הגורל: לאחר שדירתו הוצפה מים בימי השטפונות וספרייתו התפזרה לכל רוח, היה הספר הראשון שהצליח הח״כ, מהנדס לפי מקצועו, להציל מהבוץ: בניין סכרי בטון... כששמע מנהיג תנועת החרות **מנחם בגין** כי בלבנון אסרה המשטרה את מתרגמי ספרו המרד לערבית, הכריז כי יש בדעתו לשלוח מברק תודה על מאסר הפושעים שהפרו את זכות המחברים ותרגמו את הספר מבלי לשאול את פיו ומבלי לשלם שכר־סופרים..

* * *

אני מצפת, אני מצפת

(לרפואת שיניים) **שמשון יניצ׳מן** הכריז בכנסת — תוך נימוק הצעתו לכבוש את רצועת עזה כי יש בישראל מקום לכל הערבים הישבים על אדמת אבותיהם (הכרזה שהושמטה מדו״ח הנאום בעיתון חרות), פנה אליו עיתונאי בריטי מפורסם בשאלה אם כוונתו רצינית. במקום תשובה ציטט הח״כ את שירו המפורסם של זאב ז׳בוטינסקי „שתי גדות לירדן / זו שלנו, זו גם כן“, שבהמשכו נאמר „שם ירוה לו בשפע ואושר / בן־ערב, בן־נצרת ובני.“ חייך הכריזי: „זו שירה — או מציאות?“

* * *

נוכלים, קופים ופושעים

המלך **פארוק**, שליט מצריים לשעבר, הגיש תביעת פיצויים על סך 5 מיליון פראנקים צרפתיים נגד הרכילאית ההוליבודית **אזיה מאכסוול**, על שכתבה בספר זכרונותיה כי לאחר שפארוק הזמינה למסיבה השיבה לו כי „אינני מקיימת יחסים חברתיים עם נוכלים, קופים ופושעים.“ תגובת הרכילאית: היא הודיעה כי תזמין להעיד במשפט את ראש ממשלת מצרים לשעבר, רב־אלוף **מוחמד נאגיב**, ראש ממשלת מצריים בהווה, סגן־אלוף **גמאל עבד אל נאצר**, מלכת מצריים לשעבר **נאריימאן סאדק**, אשתו של מנהיג המוסלמים האיסמעיליים **כגום אגא חאן**, מלך האופנה **כריסטיאן דיור** וכמה אישים נוספים, שיאשרו על סמך נסיונם האישי כי כינוייה היו מוצדקים... לאחר שבמאי הסרטים האיטלקי **ויטוריו דה סיקה** פירסם מודעה צנועה בעיתונות האיטלקית כי הוא מחפש נערה בת שש־עשרה עד עשרים ואחת למלא את התפקיד הראשי בסרטו הבא לואיזה — הופיעו בשעה המיועדת אלפי צעירות שאפתניות. דה־סיקה, שלא ציפה לשטפון כזה והבטיח במודעה ראיון אישי עם כל מועמדת, עמד בהבטחתו שגזלה ממנו שלושה שבועות רצופים... 21 הרקדניות הקובאניות, הזמרים הארגנטיניים והנגנים ממכסיקו, פרו ובראזיל שהופיעו יחד עם כוכבת הקולנוע האיטלקי **סילוואנה מנגאנו** בסרטיה אננה ומאמבו — יגיעו ארצה יחד עם מנצחם הכושי **בני בנט** על מנת לחוג את ראש השנה הנוצרית על שפת הירדן כראוי לקאתולים אדוקים. לפני ואחרי החג יקדישו את זמנם לביצוע המאמבו הסטורף ביותר בעולם, מאמבו צ׳ה צ׳ה שייכלל בתוכניתם למען מאזיני ישראל... אמן הצ׳לו הפריסאי בעל השם הבינלאומי **פאול טורטלויה** הגיע השבוע בחשאי לישראל — לא כדי להופיע עם התזמורת הפילהארמונית, אלא כדי להתחייש בשלושה לשלשה חודשים בקיבוץ מעברות.

פסוקי השבוע

- **שר־הפנים ישראל בר־יהודה**, שנשאל כיצד הוא מרגיש בתפקידו החדש: „עדיין אי אפשר לדעת מה יותר קשה — לשבת בפנים או בחוץ.“
- **יצחק טבנקין**, מנהיג אחדות העבודה, על חברו למפלגה ישראל בר־יהודה, עם היכנסו לממשלה: „יש חיילים, שאפילו אם תלבישם במדי גנרלים — יישארו טוראים.“
- **דב כר מלכין**, המבקר התיאטרוני, באזכרה לשחקן תיאטרון אהל שמחה צחובל: „עם מות שחקן, מתים אנשים רבים — כי השחקן בורא בתפקידיו נפשות רבות.“
- **ראובן („וויניה“) כהן**, איש הכלכלה של הקיבוץ המאוחד במועצת הקיבוץ: „לכל אחד מאתנו יש אף — והוא רואה לפניו מרחק של מטרים ספורים. מטר אחד לפני האף לא רואים טוב. התנועה חייבת לראות הרבה לפני האף.“
- **בני מהרשק**, חבר קיבוץ גבעת השלושה והפוליטרוק המפורסם ביותר של הפלמ״ח בשעתו, באותה מועצה: „אילולי נסוגונו ב־1948 אין לי ספק שהיינו חוסכים לא רק דם יהודים, אלא גם דם מצרים — וזאת אני קובע כיהודי, כפועל, כקומוניסט.“
- **ח״כ מק״י אסתר וילנסקה**, לאחר שהועד הפועל של ההסתדרות החליט למנוע ממנה להשמיע את נאומה: „מוזר מאד, כאן לא רוצים לשמוע אותנו — ובבית שמים לנו מכשירי האזנה.“
- **במאי הקולנוע הצרפתי רנה קלייר**: „הוליוד דומה כיום לאדם שבימי נעוריו, כאשר היה מלא רוח־יצירה, לא היה לו מה לאכול, ואילו כיום, כאשר הוא יכול להרשות לעצמו קאוויאר ושמפניה, הוא חולה אולקוס. הוליוד חייבת לדעת, כי בימינו יש דרכים לרפא אולקוס.“
- **מאשה גיטרי**, הפופר־במאי־שחקן־פיזמונאי הצרפתי: „אנואיסט הוא אדם שאינו חושב עליך.“
- **הפסנתרן ארתור רובינשטיין**, לאחר שנשאל אם הוא סבור שמנגני הג׳אז כיום עומדים על אותה רמה של מנגני המוסיקה הקלאסית: „כלל לא. מנגני הג׳אז אינם מזייפים לעולם אפילו צליל אחד, בעוד שאנו מזייפים לעתים קרובות.“
- **הסופר ארנסט המינגווי**, שנשאל לאחר שובו מאפריקה אם נכונה הדעה כי מי שנושא לפיד בוער מובטח מפגיעתן של חיות־טרף: „השאלה היא רק, באיזו מהירות אתה נושא את הלפיד.“
- **פרופסור ארנולד גזל**, המחנך בעל השם הבינלאומי: „ילד בלתי־רגיל הוא זה, השואל שאלות שהוריו יכולים לענות עליהן.“
- **כוכב הקולנוע מארלון בראנדו**, שנשאל על־ידי רכילאית לסיבת רזוקתו הממושכת: „רווק אינו יודע לעולם מה טעמו של מגע יד אשה רכה על פני ארנקו.“

ממציצה ראשונה...

למציצה אחרונה...

תמיד

עשן

20 סיגריות

250 פרוטה

בגליל גדל הטבק
טבק טעים ועדין
מעורב בטבק יבוא ריחני.
20 סיגריות בחפיסה
וכל אחת מלאה כולה
בתערובת מצטינת
ג ל י ל